

Article Type: Original

Examining the Cognitive Mechanisms Influencing the Justification of Unethical and Antisocial Behaviors in Sports Case Study: Doping in Sports

**Behnam Naghipour Givi^{1*} , Abdollah Rasaei-Rad² , Morteza Zanganeh³ ,
Beheshte Eghbali Hashjin¹ **

1. Assistant Professor of Sports Management, Department of Sociology and Sports Psychology, Institute of Physical Education and Sports Sciences, Tehran, Iran.
2. PhD Student in Sports Management, Department of Sports Management, Faculty of Physical Education and Sports Sciences, Ahvaz University, Ahvaz, Iran
3. PhD Student in Criminal Law and Criminology, Department of Criminal Law and Criminology, University of Qom, Qom, Iran.

Received: 07/09/2024, Revised: 05/07/2025, Accepted: 09/07/2025

* Corresponding Author: Behnam Naghipour Givi, E-mail: B.naghipour@ssric.ac.ir

How to Cite: Naghipour Givi, B., Rasaei-Rad, A., Zanganeh, M. Eghbali Hashjin, B. (2025). Investigating the cognitive mechanisms effective in justifying immoral and antisocial behaviors in sports, the case study of doping in sports. Sports Psychology Studies, 14(53), 60-81. In Persian

Extended Abstract

Background and Purpose

Integrity and ethical conduct constitute the cornerstone of the sporting world. The International Centre for Sport Security emphasizes this principle, advocating for a secure and equitable environment for all participants. However, this integrity faces persistent challenges such as corruption, match-fixing, betting, sexual violence, human rights violations, and doping.

Doping, defined as the illicit use of performance-enhancing substances and methods, not only endangers athletes'

health but also undermines the spirit of fair competition. Driven by competitive pressures, economic incentives, and inadequate regulatory structures, doping has emerged as a significant issue in sports, with data indicating a persistent and, in some cases, escalating trend.

Research into doping has increasingly focused on the cognitive and psychological factors that underpin such behavior. This study addresses the question of why some athletes engage in doping despite their awareness of its unethical implications. Building on Albert Bandura's theory of "moral

Copyright: © 2023 by the authors. Submitted for possible open access publication under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

disengagement," which posits that individuals typically refrain from unethical actions due to anticipated guilt and negative consequences, but under certain conditions, utilize cognitive mechanisms to temporarily suspend ethical standards, this study aims to identify these mechanisms within athletes. The objective of this research is to identify the cognitive mechanisms that athletes use to justify unethical behavior, specifically doping. By understanding these mechanisms, more effective strategies can be developed for the prevention and deterrence of doping, thereby safeguarding the integrity of sports competitions. This study synthesizes research on cognitive processes influencing unethical and antisocial behaviors in athletes, providing researchers and sports management professionals with insights for a deeper exploration of these behaviors. The findings contribute to the design of educational programs and support systems that promote ethical decision-making, fostering a cleaner and fairer sporting environment.

Materials and Methods

This study adopts an applied and qualitative research design, utilizing a systematic literature synthesis (SLS) approach. The SLS involves a structured examination and analysis of existing literature and research to arrive at a comprehensive understanding of the subject.

Data collection involved reviewing relevant scientific articles and documents, primarily sourced from the Taylor & Francis electronic databases. Keyword searches, including "sports integrity violations," "doping," "moral

disengagement," and "unethical and antisocial behaviors," were used to identify pertinent materials.

Rigorous inclusion and exclusion criteria were employed to ensure data quality and validity. These criteria included the publication timeframe (2015-2024), language (English), and scholarly articles with substantial relevance and scientific merit.

Data analysis was conducted using thematic analysis. This involved a detailed reading of the literature, coding to extract key concepts, and organization of these codes into sub-themes and overarching themes. The qualitative data analysis software ATLAS.ti was used to enhance the coding process's efficiency and accuracy. The PRISMA (Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses) guidelines were followed to maintain transparency and completeness in reporting.

Findings

The thematic analysis of the literature identified 11 cognitive mechanisms of moral disengagement pertinent to violations of sports integrity. These mechanisms were categorized into four primary themes:

1. Behavioral Mechanisms: Mechanisms used to rationalize the behavior itself, comprising:
 - Moral Justification: Framing the behavior as serving a moral objective.
 - Emotional-Psychological Justification: Rationalizing doping as necessary for emotional or psychological well-being.
 - Social Justification: Portraying the behavior as conforming to social norms.
 - Economic Justification: Asserting the necessity of unethical behavior for financial gain.

- Euphemistic Labeling: Employing sanitized or misleading language to reframe the behavior.
- Advantageous Comparison: Comparing the behavior to worse actions to make it appear less reprehensible.
- 2. External Agency Mechanisms: Mechanisms that diminish personal responsibility by attributing actions to external factors:
 - Displacement of Responsibility: Assigning accountability to external sources like coaches or teammates.
 - Diffusion of Responsibility: Dissolving personal responsibility within the collective or team.
- 3. Mechanisms of Outcome Modification and Negative Effects: Strategies used to minimize the perceived harm caused by the behavior:
 - Disregard, Distortion, and Denial of Consequences: Ignoring or misrepresenting the harm caused by the actions.
 - Reversal of Causality: Denying the connection between actions and negative outcomes.
- 4. Victim Mechanism (Dehumanization): Devaluing the targets of the action, thereby diminishing empathy:

Dehumanization of the Victim: Dehumanizing the opponent and minimizing their moral standing.

Conclusion

This study illustrates the range of cognitive mechanisms employed by athletes to justify unethical behavior, including doping. These mechanisms enable athletes to circumvent their ethical

standards temporarily and engage in actions that they would otherwise avoid. An understanding of these mechanisms is crucial for developing strategies to prevent and deter unethical behavior in sports, such as moral education, reinforcement of athletes' ethical identities, promotion of a healthier sports environment, and strict regulatory enforcement. This research contributes to the theoretical advancement of moral disengagement in sports management and provides insights into the factors that may influence ethical decision-making in athletes. These findings will be helpful for researchers and sports management professionals seeking to understand the cognitive mechanisms underlying unethical behavior in sports, especially doping.

Keywords: Sports Integrity, Moral Disengagement, Unethical and Anti-Social Behavior, Doping.

Authors' Contributions: All authors contributed equally to data collection, conceptualization, data analysis, presentation of the idea, authorship of the introduction, methodology, and discussion sections.

Conflict of Interest: According to the authors, this article has no conflict of interest.

Acknowledgments: The authors sincerely thank all the participants who took part in this study and provided their valuable cooperation.

نوع مقاله: پژوهشی اصیل

بررسی مکانیسم‌های شناختی مؤثر در توجیه رفتارهای غیر اخلاقی و ضد اجتماعی در ورزش مورد مطالعه دوپینگ در ورزش

بهنام نقی‌پور گیوی^{۱*}، عبدالله رسایی‌راد^۲، مرتضی زنگنه^۳، بهشته اقبالی هاشجین^۱

۱. گروه جامعه‌شناسی و روانشناسی ورزشی، پژوهشگاه تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، تهران، ایران.

۲. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه اهواز، اهواز، ایران.

۳. دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم‌شناسی، گروه حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشگاه قم، قم، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۶/۱۷، تاریخ اصلاح: ۱۴۰۴/۰۴/۱۴، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۴/۱۸

* Corresponding Author: Behnam Naghipour Givi, E-mail: B.naghipour@ssric.ac.ir

How to Cite: Naghipour Givi, B., Rasaei-Rad, A., Zanganeh, M., Eghbali Hashjin, B. (2025). Investigating the cognitive mechanisms effective in justifying immoral and antisocial behaviors in sports, the case study of doping in sports. Sports Psychology Studies, 14(53), 60-81. In Persian

چکیده

هدف: هدف این پژوهش بررسی مکانیزم‌های شناختی مرتبط با نقض یکپارچگی در ورزش، به‌ویژه دوپینگ است.

مواد و روش‌ها: این مطالعه در پی ترکیب و تعمیم تحقیقات مربوط به فرآیندهای شناختی تأثیرگذار بر رفتارهای غیر اخلاقی و ضد اجتماعی در ورزشکاران می‌باشد. پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی و از جهت نوع پژوهش کیفی است و برای دسترسی به نمونه، از روش نمونه‌گیری هدفمند استفاده شده است. برای تحقق این هدف، دو پایگاه داده الکترونیکی تیلور و فرانسس به عنوان مرجع استراتژی جست و جو انتخاب شد. برای هدایت نظاممند، اطمینان از شفافیت و کامل بودن گزارش‌ها از دستورالعمل موارد گزارش برگزیده (P.R.I.S.M.A) برای بررسی‌های سیستماتیک و متآنالیز استفاده شد. بعد از فرآیند تعدیل و غربالگری سنتزپژوهی، ۳۱ سند به عنوان نمونه مورد تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: تحلیل مضمون ادبیات علمی مرتبط با نقض یکپارچگی حاکمیت ورزش، ۱۱ مکانیسم شناختی گسست اخلاقی را شناسایی کرد. این مکانیسم‌ها در چهار مقوله فراگیر (۱). مکانیسم رفتاری "توجیه اخلاقی، توجیه عاطفی - روانی، توجیه اجتماعی، توجیه اقتصادی، مقایسه، زبان تعبیر"، (۲). مکانیسم عاملیت بیرونی "جابه‌جایی مسئولیت، انتشار مسئولیت"، (۳). مکانیسم تعدیل پیامدها و اثرات منفی "بی‌توجهی، تحریف، انکار پیامدها و معکوس سازی علیت"، (۴). مکانیسم قربانی (انسان زدایی) دسته‌بندی شد.

نتیجه‌گیری: یافته‌های پژوهش حاضر به محققان و متخصصان مدیریت ورزشی امکان می‌دهد تا به‌نوعی عمیق‌تر به بررسی نقش مکانیسم‌های شناختی در تبیین رفتارهای غیر اخلاقی و ضد اجتماعی در ورزش بپردازند. این یافته‌ها همچنین به درک بهتر رفتارها و تصمیم‌گیری‌های غیرمعمول و چالش‌برانگیز در این حوزه کمک کرده و ابعاد جدیدی از این موضوع را نمایان می‌سازد.

کلید واژه‌ها: یکپارچگی ورزش، گسست اخلاقی، رفتارهای غیر اخلاقی و ضد اجتماعی، دوپینگ.

مقدمه

مرکز بین‌المللی امنیت ورزشی^۱، یکپارچگی را یکی از اساسی‌ترین ارزش‌ها در ورزش می‌داند (فریاس^۲، ۲۰۲۰). بر طبق تئوری یکپارچگی^۳، ورزش باید مکانی امن، عادلانه و فراگیر برای همه شرکت‌کنندگان باشد. بر این اساس، یکپارچگی در ورزش اصلی است که تضمین‌کننده ورزش ایمن، فراگیر و عادلانه برای میلیون‌ها نفر در سراسر جهان است (کیل^۴، ۲۰۲۳). چهارچوب یکپارچگی در ورزش اساساً مجموعه‌ای از قوانین و الزامات ملی - بین‌المللی است که ذینفعان مرتبط با ورزش (مستقیم - غیر مستقیم) باید از این چهارچوب پیروی کنند (آژانس حاکمیت استرالیا، ۲۰۲۴).

تردیدی وجود ندارد که اصل یکپارچگی، در حال تبدیل شدن به یکی از موضوعات مهم در حاکمیت ورزش است. در عین حال مجموعه‌ای از کارهای آکادمیک در حال ظهور، چالش‌ها و نگرانی‌هایی از جمله فساد در ورزش (مک ری^۵، ۲۰۲۳)؛ دستکاری و تبانی نتایج بازی‌ها (موریکونی^۶، ۲۰۲۳)؛ شرط‌بندی ورزشی (ولنسیا امندوزا و همکاران^۷، ۲۰۲۴)؛ دوپینگ در ورزش نخبگانی (پتروچ سی و همکاران^۸، ۲۰۲۴)؛ خشونت جنسی در ورزش (دیمرز و همکاران^۹، ۲۰۲۳)؛ نقض حقوق بشر و رویدادهای بزرگ ورزش (بیرن و لی لودویگسن^{۱۰}، ۲۰۲۳) را شناسایی کرده‌اند که باعث نقض انسجام و یکپارچگی ورزش شده است. این نقض گسترده و متنوع یکپارچگی ورزش، توجه سیاست‌گذاران و مدیران ورزشی را معطوف به حفاظت از روح ورزش نموده است (کیل، ۲۰۲۰).

ورزش یک زمینه اجتماعی ایده‌آل است که در آن افراد می‌توانند به گونه‌ای رفتار کنند که پیامدهای مثبتی برای دیگران داشته باشد. با این حال، در عین وجود جنبه‌های اجتماعی مثبت، ورزش نیز می‌تواند فرصت‌های را برای افراد فراهم کند تا رفتارهای غیر اخلاقی و ضداجتماعی از خود نشان دهند. این کنش‌های ضد اخلاقی معمولاً به عنوان رفتارهایی با هدف آسیب رساندن به خود یا آسیب رساندن به دیگران تعریف می‌شود (استانگر و بکهوس^{۱۱}، ۲۰۲۰). بر این اساس، ورزش با توجه به ماهیت اجتماعی و رقابتی ذاتی خود، ممکن است زمینه مناسبی را برای درک کنش‌های غیر اخلاقی - اجتماعی فراهم کند. یکی از کنش‌های غیر اخلاقی که منجر به نقض یکپارچگی ورزش شده است مسئله دوپینگ است. استفاده غیرقانونی از مواد و روش‌های افزایش دهنده عملکرد که در اصطلاح به عنوان "دوپینگ" شناخته می‌شود یک چالش مستمر با دامنه نفوذ گسترده است که پیامدهای جدی برای سلامت ورزشکاران را به همراه داشته و با روح ورزش نیز در تضاد است (ناتان و همکاران^{۱۲}، ۲۰۲۴)؛ زانگ و بوردلی^{۱۳}، ۲۰۲۳). دوپینگ می‌تواند منعکس‌کننده یک عمل ضد اجتماعی - اخلاقی باشد، به ویژه اگر عمدی انجام شود، زیرا می‌تواند یک مزیت ناعادلانه و نامشروع نسبت به دیگران برای ورزشکار ایجاد کند. طبق قانون جهانی ضد دوپینگ (آژانس جهانی ضد دوپینگ^{۱۴}، ۲۰۲۱) این مسئولیت شخصی هر ورزشکار است که اطمینان حاصل کند که هیچ ماده ممنوعه‌ای وارد بدن او نشود. عدم انجام این کار روح ورزش را نقض می‌کند، آسیب‌های بالقوه‌ای برای ورزشکار ایجاد می‌کند و همچنین می‌تواند حقوق دیگران را تضییع کند. نقض

8 . Petróczy, A., Martinelli, Thrower, Veltmaat, Heyes, Barkoukis, Zelli

9 . Demers, Lessard, Parent & Paradis

10 . Byrne & Lee Ludvigsen

11 . Stanger & Backhouse

12 . Naughton, Salmon, Kerherve & McLean

13 . Zhang & Boardley

14 . world-anti-doping

1 . The International center for Sport Security

2 . Frias

3 . integrity

4 . Kihl

5 . MacRae

6 . Moriconi

7 . Valenciano-Mendoza, E., Mora-Maltas, Mestre-Bach, Munguía, Richard, Derevensky & Jiménez-Murcia

از ابتدای سال ۲۰۲۳ تا پایان سال جاری ۲۳ مورد بوده است، این درحالی است که در مجموع ۱۰۱۸ نمونه دوپینگ طی مدت مذکور اخذ شده است. این چالش فراگیر به دلیل جنبه‌های پزشکی، حقوقی، سیاسی، اخلاقی، سازمانی، اجتماعی و آموزشی آن در ورزش اهمیت و پیچیدگی بیشتری نیز پیدا کرده است (گری و همکاران^۵، ۲۰۲۴؛ هوگن و همکاران^۶، ۲۰۲۴). براساس مطالعه جدیدی که در سال ۲۰۲۴ منتشر شده، شیوع دوپینگ در میان ورزشکاران نخبه ایالات متحده را بین ۶ تا ۹ درصد تخمین زده است. این تحقیق شامل ورزشکارانی بود که تحت برنامه‌های آزمایش دوپینگ ایالات متحده قرار داشتند و روش‌های متنوعی برای تشویق گزارش‌دهی صادقانه به کار رفته بود (دی ورن و همکاران^۷، ۲۰۲۴).

موضوع مصرف داروهای تقویت‌کننده عملکرد (دوپینگ) از جهات مختلف پیچیده و چند بعدی است که از عوامل مختلفی تأثیر می‌پذیرد (چان و همکاران^۸، ۲۰۲۰؛ هورکاجو و همکاران^۹، ۲۰۲۰). مطالعات متعدد، عوامل مختلفی از جمله تنوع و تعدد، نهاد و سازمان‌های مسئول (آژانس جهانی ضد دوپینگ، فدراسیون‌های ورزشی، ورزشکاران، کادر پشتیبانی، سازمان‌های دولتی و غیر دولتی) و شکاف در اجرای سیاست‌های جهانی ضد دوپینگ (رید و همکاران^{۱۰}، ۲۰۲۴)، عوامل سوق‌دهنده و بازدارنده در برابر افشاگری رفتارهای دوپینگی (بارکوکیس و همکاران^{۱۱}، ۲۰۲۲) ضعف کانال‌های گزارش‌دهی، موقعیت قدرت، استدلال اخلاقی ورزشکاران، وفاداری شدید سازمانی و فرهنگ سازمانی غیرحمایت‌کننده (ورشورن^{۱۲}، ۲۰۲۰)، نقش استراتژی‌های آموزشی در کاهش مصرف مواد تقویت‌کننده

قانون ضد دوپینگ، به ویژه استفاده عمدی از یک ماده ممنوعه برای افزایش عملکرد، می‌تواند نوعی تقلب در نظر گرفته شود که بر ورزش سایه افکنده و اساساً ورزش ایمن و عادلانه را به چالش کشیده است (استانگر و بکهوس، ۲۰۲۰). مطالعات، نرخ بالای شیوع مصرف مواد نیروزا در ورزش را مورد تأیید قرار داده‌اند. برای نمونه، بررسی‌های صورت گرفته میزان شیوع دوپینگ در بین ورزشکاران نخبه هلندی در طول ۱۲ ماه گذشته را ۱۲/۵ درصد و شیوع استفاده از داروهای غیرممنوعه در ۱۲ ماه گذشته را ۱۵/۴ درصد گزارش داده‌اند (بوک و همکاران^۱، ۲۰۲۳). از ۳۴۴۱۷۷ نمونه بررسی شده توسط مقامات ضد دوپینگ در سال ۲۰۱۸، ۴۸۹۶ مورد رفتار دوپینگی گزارش شده است. علی‌رغم افزایش نظارت و تنبیهات فزاینده، میزان شیوع دوپینگ در دهه گذشته ثابت و گاهی فزاینده بوده است (مریسون^۲، ۲۰۲۳). گلیوز و همکاران^۳ (۲۰۲۳) با بررسی میزان شیوع رفتار دوپینگی در ورزش‌های رقابتی (پژوهش مربوط به ۱۰۲۵۱۵ شرکت‌کننده از کشورهای مختلف است که ۷۲/۸ درصد مردان ورزشکار و ۲۷/۲ درصد زنان ورزشکار بودند) میزان مصرف را بین ۷۳-۰ درصد گزارش کردند. در سال ۲۰۱۱ تیمی از محققان نرخ شیوع دوپینگ در سیزدهمین مسابقات قهرمانی دوو میدانی در داگوی کره جنوبی و دوازدهمین دوره بازی پان عرب در دوحه قطر را مورد مطالعه قرار دادند. این تحقیق که در سال ۲۰۱۸ منتشر شد نشان داد که شیوع دوپینگ حداقل ۳۰ درصد در مسابقات دوو میدانی داگو و ۴۵ درصد در بازی پان عرب بوده است (الریش و همکاران^۴، ۲۰۲۳). طبق گزارش ستاد ملی مبارزه با دوپینگ ایران (۱۴۰۲) تعداد دوپینگ‌های اعلامی

7 . Davoren, Rulison, Milroy, Grist, Fedoruk, Lewis & Wyrick
8. Chan, Tang, Gucciardi, Ntoumanis, Dimmock, Donovan & Hagger
9 . Horcajo, Santos, Guyer & Mateos
10 . Read, Skinner, Smith, Lock & Stanic
11 . Barkoukis, Petrou, Lazuras, & Ourda
12 . Verschuuren

1 . Balk, Dopheide, Cruyff, Erik & de Hon
2 . Morrison
3 .Gleaves, J., Petróczi, A., Folkerts, D., De Hon, Macedo, Saugy & Cruyff
4 . Ulrich, Cléret, Comstock, Kanayama, Simon & Pope
5 . Gray & Porreca
6 . Haugen & Solberg

می‌تواند عامل مهمی در تصمیم ورزشکاران برای توجیه استفاده از مواد تقویت‌کننده عملکرد باشد. در ادامه، به تبیین خاستگاه این نظریه پرداخته خواهد شد.

موقعیت و چهارچوب نظری کار فعلی، نظریه شناختی اجتماعی اندیشه و عمل اخلاقی^۶ بندورا (۱۹۹۱) است. بندورا بیان می‌کند وقتی افراد واکنش‌های عاطفی منفی (مانند احساس گناه) را هنگام انجام رفتارهای غیر اخلاقی (مانند رفتارهای تهاجمی و پرخاشگرانه) پیش‌بینی می‌کنند، از کنش‌های غیر اخلاقی - اجتماعی اجتناب می‌کنند (ال وی و همکاران،^۷ ۲۰۲۴). با این حال، افراد می‌توانند چنین واکنش‌هایی را از طریق مکانیسم‌های شناختی که در مجموع به آنها گسست اخلاقی گفته می‌شود، توجیه کنند. مؤثرترین مکانیسم تنظیم‌کننده در مورد افکار و اعمال اخلاقی افراد، توسط توانایی‌های شناختی خود فرد شکل می‌گیرد. با این وجود، ورزشکاران اغلب از نظر اخلاقی - اجتماعی با غیرفعال کردن آگاهانه فرآیندهای شناختی بازدارنده غیر اخلاقی (فرآیندهای خودتنظیمی اخلاقی)، افکار و اعمال غیراخلاقی را بدون احساس پشیمانی، گناه یا ناراحتی انجام می‌دهند. گسست اخلاقی فرآیندی شناختی است که در آن افراد از معیارهای اخلاقی درونی خود فاصله می‌گیرند و این به آن‌ها اجازه می‌دهد بدون احساس گناه، رفتارهای ضد اخلاقی و اجتماعی را انجام دهند. این مکانیسم‌ها به‌طور شناختی کنش‌های ضد اخلاقی را تحریف کرده و از مسئولیت‌پذیری شخصی و پیامدهای منفی آن‌ها منحرف می‌شوند. بنابراین، گسست اخلاقی به نوعی نشان‌دهنده تأیید مشروط شناختی رفتارهای غیراخلاقی - اجتماعی است. این تأیید و توجیه

(بارکوکیس و همکاران^۱، ۲۰۲۲)، نگرش به دوپینگ در ورزشکاران (گارسیا گریما و همکاران^۲، ۲۰۲۱)، رابطه بین مربیان و ورزشکاران در تصمیم‌گیری برای مشارکت در دوپینگ (شادمانفات و همکاران^۳، ۲۰۲۳) و روابط متقابل بین دوپینگ و حمایت مالی (واگنر و ایورسن^۴، ۲۰۲۲) را به عنوان زمینه‌های اصلی در تداوم دوپینگ در ورزش شناسایی کرده‌اند.

یکی از عواملی که در ادبیات علمی دلایل دوپینگ بسیار مورد توجه گرفته زمینه‌های شناختی مرتبط با دوپینگ است. غالباً یکی از ارزیابی‌های شناختی جدید در بررسی تداوم رفتارهای دوپینگی، توجیهات شناختی ورزشکار است. با توجه به این شیوع غیرمعمول، هدف مهم برای محققان این است که عوامل شناختی در توجیه (گسست اخلاقی^۵) استفاده از مواد ممنوعه تقویت‌کننده عملکرد را که به نام دوپینگ نیز شناخته می‌شود، بررسی کنند. محققان امیدوارند با درک عمیق‌تر این مکانیسم توجیهی، راهبردهای پیشگیری و مداخله‌های مؤثرتری برای رسیدگی به موضوع دوپینگ در ورزش ایجاد کنند.

رابطه بین دوپینگ و گسست اخلاقی (فرآیند شناختی عدم التزام استانداردهای اخلاقی) حوزه جدید و مهم تحقیق در زمینه ورزش است. چندین مطالعه نشان داده‌اند که گسست اخلاقی، به طور مثبت با احتمال دوپینگ مرتبط است (آیلدیز و همکاران^۶، ۲۰۲۳؛ جویت و همکاران^۷، ۲۰۲۳). ورزشکاران، اغلب رفتار غیراخلاقی را از طریق تئوری گسست اخلاقی توجیه می‌کنند. فرآیندی شناختی که به آنها اجازه می‌دهد خود را متقاعد کنند که التزام به استانداردهای اخلاقی در زمینه ورزش چندان ضروری نیست. بر این اساس، در زمینه ورزش، گسست اخلاقی

6 . Ayyildiz, Kayabeşler, Güllü, Yagin, Aldhahi, García-Grimau, & Al-Mhanna
7 . Jowett, Stanger, Madigan, Patterson & Backhouse
8 . Social Cognitive Theory of Moral Thought and Action
9 . Lv, Wang, Zhang, & Ma

1. Barkoukis, Kaffé, Atkinson, Sumnall, Koskelo, Jussila & Banyte
2. García-Grimau, De la Vega, De Arce & Casado
3. Shadmanfaat, S. M., Kabiri, S., Smith, Cochran, Andersen, & Madahi
4 . Wagner & Iversen
5 . moral disengagement

غیرتصادفی"، سطح اطمینال "نسبی" و هدف نمونه‌گیری "تعمیم استنباطی" است.

طراحی مطالعه

برای دستیابی به هدف پژوهش، از رویکرد کیفی سنتزپژوهی به عنوان طرح مطالعه استفاده شد. این روش از یک فرآیند علمی شفاف و دقیق پیروی می‌کند. برای هدایت نظاممند، اطمینان از شفافیت و کامل بودن گزارش‌ها از دستورالعمل موارد گزارش برگزیده برای بررسی‌های سیستماتیک و متآنالیز^۱ استفاده شد.

رویکرد مطالعه

رویکرد پنج مرحله‌ای برای بازبینی سیستماتیک (فرمول‌بندی سؤال، مطالعات مکان‌یابی، انتخاب و ارزیابی مطالعه، تجزیه و تحلیل و ترکیب، و گزارش نتایج) استفاده شد.

جمع‌آوری و گزینش اسناد

این مطالعه با ایجاد یک فرآیند بازبینی آغاز شد که به محقق امکان می‌داد یک تحلیل قابل تکرار، شفاف و سیستماتیک انجام دهد. در ابتدا، عبارات جستجو به صورت زیر تعریف شدند: عبارات اولیه شامل "نقض یکپارچگی ورزش"، "دوپینگ"، "گسست اخلاقی"، "رفتارهای غیر اخلاقی - اجتماعی" با استفاده از ستاره (*) برای بازبانی مقالات مرتبط جستجو شدند. ترکیبی از این اصطلاحات یک رویکرد جامع برای جمع‌آوری اطلاعات در مورد نقض یکپارچگی ورزش ارائه می‌دهد. پس از تعریف عبارات کلیدی، از پایگاه داده تیلور و فرانسیس^۲ به منظور این هدف استفاده شد.

شاخص‌های ورود و خروج

پژوهش حاضر از معیارهای ورود و خروج استفاده کرد. از معیارهای ورودی چون نوع مقاله "مقالات پژوهشی"، مرز

شناختی، ممکن است رفتار دوپینگ ورزشکاران را بدون تجربه واکنش‌های احساسی منفی، تسهیل کند. از این منظر، گسست اخلاقی می‌تواند به عنوان یک سازه نظری، تبیین و تفسیری در سطح خرد (یعنی فردی) برای افکار و اعمال غیراخلاقی - اجتماعی ورزشکاران دوپینگ ارائه دهد.

هدف این پژوهش درک و تبیین مکانیسم‌های شناختی توجیه رفتارهای غیراخلاقی ورزشکاران (به طور خاص دوپینگ) است. درک این مهم، می‌تواند منجر به استراتژی‌های مؤثرتری برای پیشگیری و بازدارندگی از رفتار دوپینگ در ورزش شود و در نتیجه از یکپارچگی و عادلانه بودن رقابت‌های ورزشی حمایت کند. این رویکرد شناختی می‌تواند به ایجاد فرهنگ بازی پاک و منصفانه کمک کند، جایی که ورزشکاران تشویق می‌شوند تا با توانایی‌های خود بدون توسل به ابزارهای غیراخلاقی رقابت کنند. علاوه بر این، به دست آوردن بینش در مورد عوامل روانشناختی که بر تصمیم فرد برای مشارکت در دوپینگ تأثیر می‌گذارد، می‌تواند به طراحی برنامه‌های آموزشی و سیستم‌های حمایتی که تصمیم‌گیری اخلاقی را در بین ورزشکاران ارتقا می‌دهد، کمک کند. با پرداختن به ریشه‌های شناختی رفتار غیراخلاقی، می‌توانیم فرهنگ درستکاری و اخلاق ورزشی ایجاد کنیم که به نفع ورزشکاران و کل جامعه ورزشی باشد.

روش‌شناسی پژوهش

روش

پژوهش حاضر از نظر فلسفی "تفسیری"، رویکرد پژوهش "قیاسی - استقرایی"، ماهیت و تحلیل داده‌ها "کیفی"، موقعیت پژوهشگر "درونی"، بازنمای داده‌ها "متنی"، استراتژی عمده "سنتز پژوهی"، شیوه جمع‌آوری داده‌ها "اسنادی" ثانویه، بعد مطالعه "ذهنی"، نمونه پژوهش "هدفمند و

2. Taylor and Francis

1. Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses (PRISMA)

انتقال) طراحی کردند که همه مطالعات کیفی صرف نظر از موضع نظری باید به آن پایبند باشند. بخشی از ارزیابی کیفیت نیز در همان فرآیند سنتز پژوهی مطالعه مورد بررسی قرار گرفت. متونی که فاقد شرایط احراز شایستگی از جمله فقدان جزئیات روش شناسی (ابهام در شرکت کنندگان، نمونه، طرح پژوهش)، ابهام در گزارش نتایج (فقدان اطلاعات لازم برای تجزیه و تحلیل) بودند به منظور ارتقای کیفیت پژوهش، از فرآیند تحلیل کنار گذاشته شدند. تقریباً در مورد تمام مقالات بررسی شده توافقات حاصل شد و اختلاف نظرها از طریق بحث و گفت و گو حل شد.

یافته‌ها

نتایج تحلیل مضمون ادبیات ورزشی و غیر ورزشی مرتبط با نقض یکپارچگی ورزش (گسست اخلاقی)، ۱۱ مکانیسم شناختی غالب گسست اخلاقی را شناسایی کرد. این ۱۱ مکانیزم در چهار مقوله فراگیرتر یعنی مکانیسم رفتاری "توجیه اخلاقی، توجیه عاطفی - روانی، توجیه اجتماعی، توجیه قتصادی، توجیه قیاسی، حسن تعبیر"، مکانیسم عاملیت بیرونی "جابه‌جایی مسئولیت، انتشار مسئولیت"، مکانیسم تعدیل پیامدها و اثرات منفی "بی توجهی، تحریف، انکار پیامدها و معکوس سازی علیت" و مکانیسم قربانی (انسان زدایی) دسته بندی شد (در واقع مکانیسم گسست اخلاقی، تفسیر یا دور زدن شناختی استانداردهای اخلاقی توسط افراد (ورزشکار، مربی، مدیر، داور ...) به منظور توجیه رفتارهای غیر اخلاقی و

اخلاقی یک ویژگی پایدار نیست، بلکه نتیجه تعامل بین متغیرهای شخصی و موقعیتی است. به عبارت دیگر، گسست اخلاقی بر حسب موقعیت و فرد متفاوت است. بنابراین پیچیدگی رفتار انسانی و تأثیر عوامل موقعیتی بر استفاده هریک از

موضوعی "روانشناسی - ورزشی"، تاریخ انتشار "۲۰۲۴-۲۰۱۵" و مرز زبانی "انگلیسی" و معیارهای خروج نیز شامل ارتباط و کیفیت اسناد بود. این مهم با مطالعه چکیده‌ها و نتیجه گیری مقالات دانلود شده از پایگاه داده محقق شد. معیار ارتباط با تصمیم گیری در مورد تناسب مقالات با کلمات کلیدی جستجو انجام شد. برای اطمینان از کیفیت، مقالات منتشر نشده، مقالات کاری، گزارشات، سرمقاله‌ها و مقالات کنفرانس از فرآیند تحلیل حذف شد. در نهایت ۳۱ سند به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شد (جدول ۱).

تحلیل داده‌ها

در این پژوهش از تحلیل مضمون به عنوان روش تحلیل و استخراج داده‌ها استفاده شد. محققان ابتدا به صورت دستی موضوعات اصلی پرداخته شده در مقالات انتخاب شده را رمزگذاری و سپس از رویکرد تفسیری برای تجزیه و تحلیل نتایج مطالعه استفاده کردند. در کنار کدگذاری دستی اسناد، از نرم افزار کیفی ATLAS.TI برای دقت و تسریع در کدگذاری استفاده شد.

ارزیابی کیفیت

برای ایجاد یک سنتز پژوهی کامل، مطالعات گنجانده شده باید کیفیت بالایی داشته باشند. اکثر ابزارهای ارزیابی طراحی شده فاقد عمق لازم برای ارزیابی جامع هستند. بر همین اساس، واش و دوون^۱ (۲۰۰۶) ابزاری معتبر برای ارزیابی عینی و معنی دار از کیفیت مطالعات (محدوده و هدف، طراحی، استراتژی نمونه گیری، تحلیل، تفسیر، انعکاس، ابعاد اخلاقی، ارتباط و قابلیت اجتماعی است. این فرآیند شناختی اغلب برای توجیه اقدامات مخرب از جمله دوپینگ مورد استفاده قرار می‌گیرد. لازم به توضیح است بر اساس تئوری شناختی- اجتماعی، مکانیسم گسست اخلاقی برای عمل کردن باید فعال شود، زیرا گسست

مکانیسم اخلاقی به منظور توجیه رفتارهای غیر اخلاقی و ضد اجتماعی بسیار تأثیرگذار خواهد بود (جدول ۲).

جدول ۱- ادبیات علمی مرتبط

Table 1- Related scientific literature

مطالعه Study	نویسندگان Authors	یافته‌ها Findings
خودشیفتگی، باورهای مربوط به کنترل سبک بین فردی و گسست اخلاقی در مربیان ورزش	ماتسویچ و همکاران (۲۰۲۰)	مربانی که به رفتارهای کنترلی روی می‌آورند، ممکن است این رفتارها را از طریق مکانیزم گسست اخلاقی توجیه کنند. یافته‌ها ارتباط مثبت میان رفتارهای کنترل‌کننده و عدم مشارکت اخلاقی را نشان می‌دهد.
پیوند کمال‌گرایی با رفتارهای اخلاقی در ورزش: نقش واسطه‌ای فرسودگی شغلی و گسست اخلاقی	استانگر و همکاران (۲۰۲۴)	تحلیل‌ها نشان می‌دهند که نگرانی‌های کمال‌گرایانه به‌طور منفی با رفتار اجتماعی نسبت به هم‌تیمی‌ها و به‌طور مثبت با رفتار ضداجتماعی ارتباط دارند، که این رابطه به واسطه فرسودگی و گسست اخلاقی شکل می‌گیرد. همچنین، تلاش‌های کمال‌گرایانه با رفتار اجتماعی و ضداجتماعی از طریق گسست اخلاقی در ارتباط هستند.
اثربخشی مربیگری، گسست اخلاقی و پاسخ به پرخاشگری خصمانه در بین مربیان دبیرستان	جانسون و همکاران (۲۰۱۸)	این مطالعه ترکیبی، ارتباط عدم مشارکت اخلاقی مربیان دبیرستان با اثربخشی درک شده مربیگری و نحوه واکنش آنها به پرخاشگری ورزشکاران را بررسی کرده است. نتایج نشان می‌دهند که عدم مشارکت اخلاقی مربیان نه فقط به کارایی آنها آسیب می‌زند، بلکه به عنوان توجیهی برای پرخاشگری خصمانه ورزشکاران نیز عمل می‌کند و باعث ایجاد کانون‌های تنش در محیط ورزشی می‌شود.
گسست اخلاقی و یکپارچگی ورزشی: شناسایی و کاهش نقض یکپارچگی در مدیریت ورزش	رابرتسون و کنستانت (۲۰۲۱)	یافته‌ها نشان می‌دهد که مدیران ورزشی از استراتژی‌های متعددی برای توجیه رفتار غیراخلاقی خود استفاده می‌کنند.
پیوند جنبه‌های غرور با رفتار اخلاقی در ورزش: نقش میانجی گسست اخلاقی	استانگر و همکاران (۲۰۲۱)	تحلیل‌های مسیر نشان داد که غرور اصیل با رفتار اجتماعی مثبت به‌طور مستقیم مرتبط است، در حالی که غرور از نوع خودبزرگ بینی به‌طور مستقیم و از طریق گسست اخلاقی با رفتار ضد اجتماعی ارتباط دارد.
جو انگیزشی و رفتار اخلاقی در ورزش ایجاد شده توسط مربی توانمندساز و ناتوان کننده: نقش میانجی گسست اخلاقی	گارپا و همکاران (۲۰۲۳)	یافته‌ها نشان می‌دهد که ادراک ورزشکاران از جو انگیزشی مثبت ایجاد شده توسط مربی ممکن است رفتارهای اجتماعی مثبت آنها را تقویت کند، در حالی که درک جو انگیزشی منفی مربی می‌تواند به رفتارهای ضداجتماعی بیشتر منجر شود که با گسست اخلاقی واسطه‌گری می‌شود.
رویکردی به گسست اخلاقی از طریق قضاوت محتوای اخلاقی	پروپوس (۲۰۱۶)	نتایج نشان داد که تفاوت معناداری در جنسیت و همبستگی منفی بین سه مکانیسم گسست اخلاقی (مقایسه سودمند، عدم مسئولیت و نسبت دادن سرزنش) با سن وجود دارد.
"هم تیمی‌های من فکر می‌کنند که مبارزه برای محافظت از دوستان خوب است": گسست اخلاقی جمعی در ورزش‌های تیمی	دانیانی و همکاران (۲۰۲۱)	گسست اخلاقی در یک تیم ورزشی می‌تواند تأثیرات قابل توجه و عمیقی بر رفتار ضد اجتماعی اعضای آن تیم داشته باشد. این نوع گسست نه تنها موجب کاهش اعتماد و انسجام در گروه می‌شود، بلکه به عملکرد مجموع افراد نیز آسیب می‌زند و در نهایت می‌تواند منجر به بروز رفتارهایی گردد که با اصول و ارزش‌های ورزشی سازگار نیستند.
نقش کارآمدی خودتنظیمی، گسست اخلاقی و احساس گناه در احتمال دوپینگ: دیدگاه نظریه شناختی اجتماعی	رینگ و گاواسانو (۲۰۱۸)	این مقاله به بررسی این موضوع می‌پردازد که چگونه کارآمدی خودتنظیمی، گسست اخلاقی و حس گناه پیش‌بینی‌شده می‌توانند به عنوان عوامل تعیین‌کننده، بر احتمال دوپینگ در میان ورزشکاران دانشگاهی تأثیرگذار باشند. براساس نتایج، ورزشکاران با کارایی خودتنظیمی بالا، استراتژی‌های منطقی‌تری برای دستیابی به اهداف ورزشی دارند که به دوری از راه‌حل‌های غیرمجاز کمک می‌کند. همچنین، ورزشکاران ممکن است دلایل مختلفی برای استفاده از دوپینگ پیدا کنند، مانند تصور اینکه دیگران نیز این کار را انجام می‌دهند، که می‌تواند منجر به گسست اخلاقی شود. ورزشکارانی که از حس گناه قوی‌تری برخوردارند، ممکن است کمتر تمایل به دوپینگ داشته باشند، زیرا احساس مسئولیت و عواقب منفی ناشی از عمل نادرست، آنها را از این کار باز می‌دارد.
عملکرد اخلاقی در تمرین و رقابت در ورزش	ون د پل و همکاران (۲۰۲۰)	ورزشکاران در رقابت نسبت به تمرین، جو عملکردی بالاتر و رفتارهای ضد اجتماعی بیشتری را تجربه کردند، اما جو تسلط، گسست اخلاقی و رفتارهای اجتماعی در هر دو زمینه مشابه بودند. تحلیل میانجی‌گری تعدیل‌شده نشان داد که گسست اخلاقی روابط بین جو تسلط و رفتار ضد اجتماعی و همچنین بین جو عملکرد و رفتار ضد اجتماعی را در هر دو زمینه میانجی‌گری می‌کند.

گسست اخلاقی و تمایل به آزار و اذیت خود گزارش شده در مردان: اثرات واسطه‌ای قضاوت اخلاقی و احساسات	پیچ و پینا (۲۰۱۸)	در این بررسی گسست اخلاقی با تمایل مردان به خود گزارشی برای ارتکاب آزار و اذیت محیط کار همبستگی مثبت داشت. همچنین ارتباط بین گسست اخلاقی و تمایل به آزار و اذیت به طور کامل توسط قضاوت اخلاقی، عاطفه منفی و عاطفه مثبت برای آزار و اذیت پیش‌رو واسطه شد.
درک نحوه مشارکت افراد در تبانی بازی: نقش گسست اخلاقی	وندر هواون و همکاران (۲۰۲۴)	نتایج تحقیق نشان می‌دهد که افزایش تمایل به گسست اخلاقی ممکن است با افزایش احتمال رضایت به تبانی بازی همراه باشد. این یافته‌ها حاکی از این است که افرادی که با پیشنهادات مربوط به تثبیت و دستکاری نتایج بازی مواجه می‌شوند، تمایل دارند از مکانیسم‌های دفاعی برای توجیه تصمیم خود در شرکت در تبانی بازی بهره‌برند. همچنین، استفاده از تهدید یا فشار می‌تواند تأثیر قابل‌توجهی بر تصمیم به مشارکت در تبانی بازی داشته باشد، چه به‌طور مستقل و چه در همپیوندی با انگیزه‌های مالی و گسست اخلاقی.
استراتژی‌های گسست اخلاقی در بازیکنان بازی ویدیویی و بازیکنان ورزشی	مک لین و گریفیث (۲۰۱۸)	این پژوهش به بررسی پیوندی جذاب میان بازی‌ها، اعم از بازی‌های ویدیویی پرخاشگرانه و ورزش‌های رقابتی، پرداخت و نتایج شگفت‌انگیزی را نمایان ساخت. یافته‌ها نشان داد که بازیکنان عرصه ورزش به طور قابل توجهی تمایل بیشتری به پذیرش استراتژی‌های گسست اخلاقی دارند. از سوی دیگر، گیمرهای دنیای ویدیو بیشتر به سراغ استراتژی‌های بازسازی شناختی می‌روند و آن‌ها را انتخاب می‌کنند. به طور خاص، این تمایز میان دو گروه بازیکن روشن‌کننده الگوهای رفتاری جالبی است که در میان آن‌ها جاری است.
گسست اخلاقی و پرخاشگری در ورزشکاران ورزش رزمی	گووندی و ایشیم ترکسوی (۲۰۱۹)	این تحقیق به کاوش در رابطه میان گسست اخلاقی و پرخاشگری در میان ورزشکاران رشته‌های رزمی پرداخت و با شگفتی، همبستگی مثبتی میان این دو پدیده یافت. علاوه بر این، نتایج نشان داد که تفاوت‌هایی در سطوح گسست اخلاقی و پرخاشگری وجود دارد که به فاکتورهای حیاتی مانند سن، جنسیت و نوع ورزش مربوط می‌شود.
جنبه تاریک شخصیت: خودشیفتگی پیش بینی کننده گسست اخلاقی و رفتار ضد اجتماعی در ورزش است	جونز و همکاران (۲۰۱۷)	خودشیفتگی در ورزش‌های تماسی تیمی، به مثابه یک زنگ هشدار، نشانه‌هایی از گسست اخلاقی و رفتارهای ضداجتماعی را پیش‌بینی می‌کند و این پیوند، با واسطه‌گری اخلاقی شکل می‌گیرد. افراد خودشیفته اغلب با کمبود همدلی و احساس استحقاق مواجه‌اند، که این خصوصیات به آن‌ها اجازه می‌دهد تا از اصول اخلاقی فاصله بگیرند و در دام رفتارهای ضداجتماعی گرفتار شوند.
بررسی طولی روابط بین گسست اخلاقی و رفتار ضد اجتماعی در ورزش	برودلی و همکاران (۲۰۲۰)	گسست اخلاقی نه تنها به طور منفی بر تجربه ورزشی تأثیر می‌گذارد، بلکه به طور قابل توجهی رفتار ضد اجتماعی را نسبت به حریفان تشدید می‌کند.
ارتباط بین عدم مشارکت اخلاقی و رفتار اجتماعی و ضداجتماعی در ورزش: مروری سیستماتیک و متاآنالیز	ژو و همکاران (۲۰۲۴)	در حوزه ورزش، ارتباطی عمیق میان گسست و انزوای اخلاقی و رفتارهای ضد اجتماعی وجود دارد که از رفتارهای اجتماعی قوی‌تر به نظر می‌رسد. فردگرایی و جمع‌گرایی در این دینامیک نقش اساسی ایفا می‌کنند و تأثیر گسست اخلاقی بر رفتار ضد اجتماعی را به وضوح نشان می‌دهند. جالب است که سن و جنسیت تأثیری بر این رابطه ندارند، که بیانگر پیچیدگی‌های روان‌شناختی در دنیای ورزش است.
رابطه بین ارزش‌های ورزشکاران و گسست اخلاقی در ورزش و تفاوت‌های جنسیتی، سطح و سال‌های مشارکت	شوکیس و جانسونینه (۲۰۱۸)	این مقاله به طور جامع به تحلیل ارتباط میان ارزش‌های اخلاقی ورزشکاران و چالش‌های اخلاقی موجود در ورزش می‌پردازد. همچنین، تفاوت‌های قابل توجه این عوامل را در ابعاد گوناگون از جمله جنسیت (تأثیر جنسیت بر رفتارهای غیر اخلاقی در ورزش به شکلی پیچیده و چندوجهی خودنمایی می‌کند. در حالی که تفاوت‌هایی در رفتارها و تمایلات مشاهده می‌شود، این پدیده به شدت تابعی از زمینه‌های اجتماعی، فرهنگی و عملی است که نیازمند توجه و بررسی‌های دقیق‌تر می‌باشد)، سطح رقابت (تأثیر سطح رقابت بر توجیه رفتارهای غیر اخلاقی و ضد اجتماعی در ورزش به طور مستقیم و غیر مستقیم به فشارهای مرتبط با موفقیت، فرهنگ رقابتی، عوامل روان‌شناختی و انتظارات اجتماعی مرتبط است) و تجربه ورزشی ورزشکاران (ورزشکاران با تجربه بیشتر عموماً با پیامدهای رفتارهای غیر اخلاقی آشنایی بیشتری دارند، از مهارت‌های لازم برای مدیریت فشارهای رقابتی برخوردارند و تحت تأثیر محیط‌های اجتماعی مثبت قرار می‌گیرند) مورد بررسی قرار می‌دهد. این تحقیق نشان می‌دهد که چگونه هر یک از این عوامل بر رفتارهای اخلاقی در عرصه ورزش تأثیرگذار هستند و چه چالش‌هایی را به همراه دارند.

جهت گیری‌های هدف ورزشکاران و نگرش نسبت به دوپینگ: گسست اخلاقی در ورزش به عنوان یک میانجی	لی و همکاران (۲۰۲۱)	این مطالعه به بررسی رابطه‌ی عمیق و پیچیده‌ای میان جهت‌گیری‌های هدف ورزشکاران، رفتارهای غیر اخلاقی در دنیای ورزش و نگرش آن‌ها نسبت به دوپینگ پرداخت. نتایج نشان داد که گسست اخلاقی به‌عنوان پلی میان این روابط عمل می‌کند و نقش مهمی در شکل‌گیری نگرش‌های آن‌ها ایفا می‌نماید.
بررسی پیش‌بینی‌کننده‌های عدم مشارکت اخلاقی در مربیان ورزشی دانشگاهی		این مقاله به بررسی عوامل روان‌شناختی مربیان ورزشی می‌پردازد که ممکن است پیش‌بینی‌کننده درگیری‌های اخلاقی باشد. این درگیری می‌تواند مربیان را به توجیه رفتارهای غیر اخلاقی، مانند اجازه دادن به ورزشکار آسیب‌دیده برای بازی، سوق دهد. مربیانی که باورهای اخلاقی بالایی دارند، بیشتر احتمال دارد در این زمینه دچار تردید شوند. همچنین، مربیانی با تعهد کم به تیم، بیشتر از نظر اخلاقی خارج می‌شوند. مربیان مرد نسبت به زنان، گسست اخلاقی بیشتری را گزارش کردند.
گسست اخلاقی در ورزشکاران جوان: مروری رویی	جنتایل و همکاران (۲۰۲۳)	این مقاله به بررسی پیش‌بینی‌کننده‌های گسست اخلاقی در ورزشکاران جوان و ارتباط آن با دوپینگ و رفتار ضداجتماعی می‌پردازد. گسست به عنوان یک پیش‌بینی‌کننده اصلی در این زمینه شناسایی شده است. عوامل متعددی از جمله جنسیت، سن، هویت اخلاقی، توجه اخلاقی و جهت‌گیری مسابقه، گسست اخلاقی را در ورزش تحت تأثیر قرار می‌دهند.
نقش کارآمدی خودتنظیمی مقاومتی و گسست اخلاقی در رابطه ارزش‌ها و پرخاشگری در ورزشکاران	البوزا و همکاران (۲۰۱۷)	این مقاله به ارتباط بین ارزش‌های اخلاقی و وضعیتی ورزشکاران و پرخاشگری آن‌ها می‌پردازد. ارزش‌های ورزشکاران به‌طور مستقیم پیش‌بینی‌کننده پرخاشگری نیستند، بلکه این ارتباط از طریق کارآمدی خودتنظیمی مقاومتی و گسست اخلاقی به‌طور غیرمستقیم اثرگذار است. کارآمدی خودتنظیمی مقاومتی ارتباط منفی و گسست اخلاقی ارتباط مثبت با ارزش‌های وضعیت ورزشکاران دارند، در حالی که ارزش‌های اخلاقی الگوی معکوس دارند.
به سوی درک رفتار متجاوزانه در ورزش: پیشرفت و چشم انداز	گاواسانو (۲۰۱۹)	این مقاله به بررسی رفتارهای متجاوزانه ورزشکاران، از جمله پرخاشگری، تقلب، دوپینگ و رفتارهای ضداجتماعی می‌پردازد و عواملی مانند احساس گناه پیش‌بینی‌شده، گسست اخلاقی، متغیرهای فردی و ویژگی‌های محیط اجتماعی را که بر این رفتارها تأثیر می‌گذارد، تحلیل می‌کند. براساس نتایج گسست اخلاقی به عنوان یک پیش‌بینی‌کننده کلیدی این رفتارها شناخته می‌شود.
یک بررسی مقطعی و تجربی چندمطالعه‌ای در تأثیرات تعاملی هویت اخلاقی و گسست اخلاقی بر دوپینگ	استانگر و بارکوکیس (۲۰۲۰)	این مقاله تأثیرات تعاملی هویت اخلاقی و گسست اخلاقی بر احتمال دوپینگ را از طریق مطالعات مقطعی و تجربی بررسی کرده است. تقویت فرصت‌های گسست اخلاقی، با کاهش احساس گناه، احتمال دوپینگ را افزایش داد. در عوض، هویت اخلاقی، چه تمایلی و چه القایی، احتمال دوپینگ را کاهش داد و اثر گسست اخلاقی را کم کرد؛ اما این تأثیر زمانی که فرصت‌های گسست اخلاقی تقویت شد، از بین خواهد رفت.
نقش اهداف پیشرفت و گسست اخلاقی در تبیین نگرش‌ها و رفتارهای اخلاقی در ورزش	مالیا و همکاران (۲۰۱۸)	این پژوهش به بررسی نقش حیاتی اهداف پیشرفت و عدم مشارکت اخلاقی در شکل‌گیری نگرش‌ها و رفتارهای اخلاقی در ورزش می‌پردازد. براساس یافته‌ها اهداف پیشرفت و عدم مشارکت اخلاقی نگرش‌ها و رفتارهای اخلاقی در ورزش را تبیین می‌کند. همچنین، داشتن نگرش‌های مثبت و رفتارهای اخلاقی در ورزش نه تنها راهگشا، بلکه کلید موفقیت در زندگی شخصی و اجتماعی ورزشی است.
یک تحقیق متا-تحلیلی در مورد پیشایندها، همبستگی‌های نظری و عواقب گسست اخلاقی	اوگونیفورا (۲۰۲۱)	این فراتحلیل به بررسی همبستگی‌ها و پیامدهای گسست اخلاقی در پرداخته و نشان داد که این گسست با سوء رفتار و نیت ترک شغل رابطه مثبت، و با رفتارهای شهروندی سازمانی و عملکرد وظیفه رابطه منفی دارد. همچنین، با میانجیگری آگاهی اخلاقی پایین، قضاوت اخلاقی و احساس گناه مرتبط است و احساس گناه و شرم پس از اشتباهات را مثبت پیش‌بینی می‌کند.
پیش‌بینی نگرش‌های اخلاقی و رفتار ضداجتماعی در ورزشکاران جوان ورزش تیمی: دیدگاه تئوری خودتعیینی	مالیا و همکاران (۲۰۱۹)	این مقاله به بررسی پیش‌بینی‌کننده‌های نگرش‌های اخلاقی و رفتار ضداجتماعی در ورزشکاران جوان ورزش تیمی از دیدگاه تئوری خودتعیینی می‌پردازد. براساس یافته‌ها گسست اخلاقی رفتارهای ضداجتماعی را در این گروه پیش‌بینی می‌کند. هدف این تحقیق ترویج رشد مثبت و تصمیم‌گیری اخلاقی در ورزش است، چرا که رفتارهای ضداجتماعی می‌توانند به این اهداف آسیب برسانند.
تعلیق موقت یا تغییر استانداردهای اخلاقی در ورزش (اخلاق پرانتری)	جورجیج (۲۰۱۹)	طبق یافته‌های این مطالعه، ورزش می‌تواند ارزش‌های اخلاقی را ترویج کند، اما در ورزش معاصر، پیروزی غالباً بر انصاف ارجحیت دارد، که به پدیده «اخلاق پرانتری» منجر می‌شود؛ جایی که رفتارهای غیر اخلاقی در ورزش پذیرفته می‌شود ولی در خارج از آن محکوم می‌گردد. استدلال اخلاقی و رفتار ورزشکاران در زمینه‌های مرتبط

با ورزشی کمتر از سایر جنبه‌های زندگی است. عواملی همچون تجربه ورزشی، سطح مسابقات، نوع ورزش و جنسیت می‌توانند بر رفتار و استدلال اخلاقی ورزشکاران تأثیر بگذارند.		
براساس نتایج، کنترل رفتارهای مریبگری، گسست اخلاقی ورزشکاران و تمایلات به دوپینگ را پیش‌بینی می‌کند. ادراکات مربی از کنترل رفتار، نیاز به سرخوردگی را پیش‌بینی کرده که باعث عملکرد اخلاقی پایین و نیات به دوپینگ می‌شود. این مطالعه مسیرهای مستقیم و غیرمستقیمی را شناسایی کرده که نشان می‌دهد چگونه محیط مریبگری می‌تواند بر نیات و رفتارهای مرتبط با دوپینگ تأثیر بگذارد و ممکن است به مداخلات ضد دوپینگ آینده با تمرکز بر بهبود سبک‌های بین فردی مربیان کمک کند.	ان تومانیس (۲۰۱۷)	ارتباط سبک بین فردی مربی با اهداف دوپینگ ورزشکاران و استفاده از دوپینگ: یک مطالعه آینده نگر
این مقاله مروری بر عوامل فردی و اجتماعی مرتبط با قصد ورزشکاران برای تقلب و رفتار واقعی تقلب در ورزش، از جمله هویت اخلاقی، گسست اخلاقی، جهت‌گیری هدف، ویژگی‌های شخصیتی، کمال‌گرایی، ارزش-ها، جو انگیزشی ایجاد شده توسط مربیان و تأثیر والدین ارائه می‌دهد. براساس نتایج گسست اخلاقی و ویژگی‌های شخصیتی مانند ماکیاولیسم با تقلب و دوپینگ در ورزش مرتبط است.	سیپاویچیوت و سوکیس (۲۰۲۰)	درک عوامل موثر بر تقلب در ورزش: دانسته‌ها و موارد قابل توجه در آینده
این مقاله به بررسی مکانیسم‌های گسست اخلاقی در اعضای عمومی می‌پردازد که از رویدادهای بزرگ ورزشی حمایت می‌کنند، علی‌رغم مشکلات گسترده حقوق بشری مرتبط با آن‌ها. این مطالعه شواهدی از هفت از هشت مکانیسم عدم مشارکت اخلاقی در حمایت از این رویدادها را پیدا کرده است که رایج‌ترین آن‌ها توجیه اخلاقی است. شرکت‌کنندگان حمایت خود را حتی در مواجهه با مسائل حقوق بشری، از رویدادهای بزرگ با تأکید بر مزایای درک شده توجیه می‌کنند. همچنین، این مطالعه نمونه‌ای از گسست اخلاقی در سطح سازمانی را با اشاره به مسئولیت رئیس سابق فیفا در مورد شرایط بد کاری کارگران ورزشگاه ارائه می‌دهد.	اسکوفیلد و همکاران (۲۰۱۸)	رویدادهای بزرگ حقوق بشری و ورزش: نقش گسست اخلاقی در تماشاگران

جدول ۲- مکانیسم‌های شناختی توجیه دوپینگ

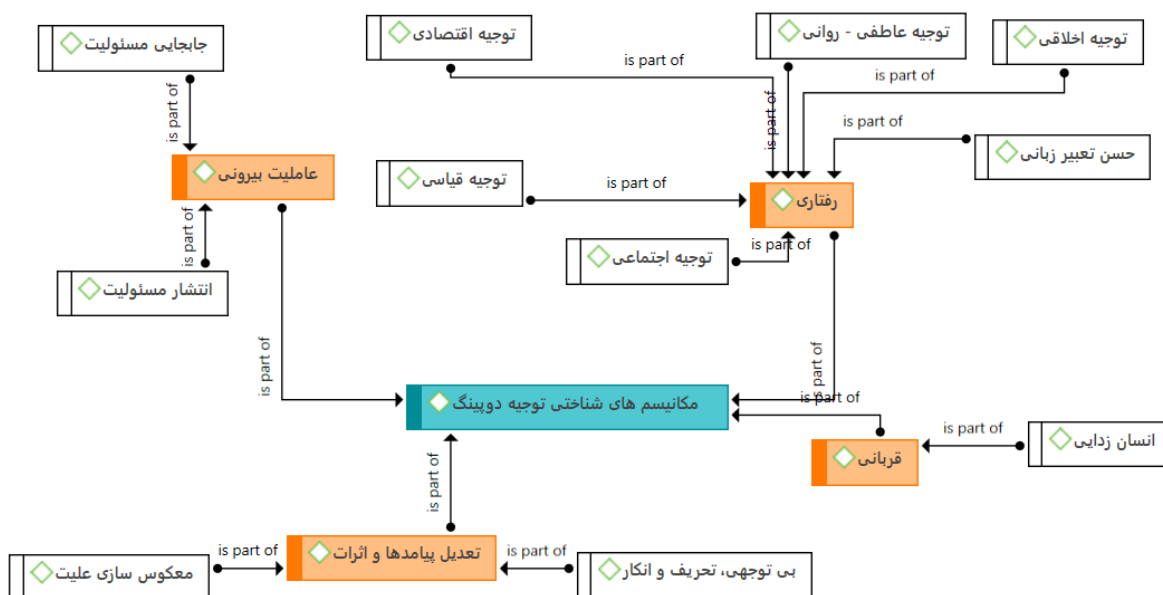
Table 1- Cognitive mechanisms of doping justification

مضامین پایه Basic themes	مضامین ثانویه Secondary themes	مضامین فراگیر Overarching themes
اگر دوپینگ به ورزشکار کمک کند تا در مورد نحوه صحیح انجام آن به دیگران توصیه کند، اشکالی ندارد. اگر دانش کسب شده به ورزشکار کمک کند تا دیگران را به دوپینگ ایمن توصیه کند، دوپینگ قابل قبول است. اگر ورزشکاری به دلیل کمبود تجهیزات ورزشی نسبت به حریفش، از رقابت عادلانه عقب بیفتد، در این صورت مصرف مواد ممنوعه مشکلی ندارد. اگر مسئولین برگزاری مسابقات و داوران برای پیروزی رقیب اقداماتی انجام بدهند، در مقابل مصرف مواد ممنوعه توسط ورزشکار برای پاسخ به این بی عدالتی و تبعیض قابل توجیه است.	توجیه اخلاقی "من این کار را به نفع خودشان انجام دادم."	مکانیسم رفتاری behavioral mechanism
اگر دوپینگ باعث افزایش تمایل و انگیزه به ورزش شود، اشکالی ندارد. اگر دوپینگ خودکآآمدی و اعتماد به نفس را افزایش بدهد، بسیار خوب خواهد بود. اگر دوپینگ باعث این شود که حس تسلط بر محیط پیرامونی ورزشکار (سلامت روان) افزایش پیدا کند، استفاده از آن مشکلی ندارد. اگر دوپینگ باعث امید آفرینی (سرمایه روانشناختی) در ورزشکار شود، قابل قبول است.	توجیه عاطفی - روانی "من این کار را برای بازتوانی عاطفی انجام دادم"	
اگر دوپینگ و به دنبال آن قهرمانی المپیک باعث تقویت غرور ملی شود، اشکالی ندارد.	توجیه اجتماعی	

اگر دوپینگ و به دنبال آن باعث توجه بیشتر مسئولین به یک رشته ورزشی شود، اشکالی ندارد. اگر دوپینگ پنهان، باعث افزایش حمایت‌های اجتماعی از یک رشته خاص شود، دوپینگ توجیه پذیر است. اگر دوپینگ باعث افزایش جذابیت رشته ورزشی شود، اشکالی ندارد.	"من این کار را برای برنده شدن تیم انجام دادم"	
اگر دوپینگ به پیشرفت شغلی - مالی ورزشکار کمک کند، اشکالی ندارد. اگر دوپینگ به ورزشکار کمک کند تا خانواده خود را از لحاظ مالی تأمین کند، اشکالی ندارد. اگر دوپینگ، باعث افزایش حمایت‌های مالی از یک رشته یا فرد خاصی شود، دوپینگ توجیه پذیر است.	توجیه اقتصادی "من این کار را برای کمک مالی به خانواده انجام دادم"	
ورزشکار برای توجیه مصرف، از توجیهات زبانی خوشایند و جایگزینی واژگانی چون مکمل‌ها یا مواد تقویت کننده عملکرد به جای دوپینگ استفاده می‌کند. استفاده از عبارات زبانی خوشایند مانند "مواد بازسازی کننده بدن" برای تعدیل قضاوت‌های منفی.	حسن تعبیر برچسب زدن مثبت "این مواد از نوع مکمل‌های غیر ممنوعه بود"	
در مقایسه با دیگر رفتارهای غیر اخلاقی و ضد اجتماعی در ورزش، دوپینگ چندان اهمیت و ارزشی ندارد. در مقایسه با مصرف مشروبات الکلی، دوپینگ بسیار ایمن است. در مقایسه با خشونت فیزیکی، دوپینگ چندان جدی نیست. در مقایسه با خشونت کلامی، دوپینگ چندان جدی نیست. در مقایسه با خشونت جنسی، دوپینگ چندان جدی نیست. در مقایسه با شرط بندی، دوپینگ چندان جدی نیست.	توجیه قیاسی (مقایسه) "من می توانستم خیلی بدتر عمل کنم"	

اگر هم تیمی ورزشکار او را برای انجام دوپینگ تحت فشار قرار دهد، نباید ورزشکار را به خاطر دوپینگ سرزنش کرد. اگر مربی، ورزشکار را تشویق به انجام دوپینگ کرده باشد، نباید ورزشکار را مسئول دوپینگ دانست. وقتی دوپینگ سیستماتیک است و مدیران سطح بالا خود به دنبال ترویج دوپینگ هستند، مسئولیتی بر گردن ورزشکار وجود ندارد.	جایجایی مسئولیت "تقصیر مربی بود که من این کار را انجام دادم"	مکانیسم عاملیت بیرونی
اگر اکثر ورزشکاران در یک ورزش دوپینگی هستند، هیچ ورزشکاری نباید مورد مؤاخذه قرار گیرد. محکوم کردن افرادی که دوپینگ می‌کنند درست نیست، در حالی که بسیاری در ورزش خود همین کار را می‌کنند. اگر یک ورزشکار در محیطی تمرین می‌کند یا مسابقه می‌دهد که دوپینگ معمول است، نباید به خاطر انجام دوپینگ از او انتظار پاسخگویی داشت. تصمیم به دوپینگ در واقع، حاصل اجماع نظر کادر فنی تیم بوده است.	توزیع و انتشار مسئولیت "هرکسی جای من بود این کار را انجام می‌داد"	Mechanism of external agency
استفاده از داروهای تقویت کننده عملکرد تأثیرات منفی قابل توجیهی بر سلامت جسمی و روانی (عوارض شایع عبارتند از اضطراب، اختلالات وسواسی و روان پریشی) ندارد. دوپینگ اثرات منفی اجتماعی خاصی ندارد (دوپینگ می‌تواند منجر به از دست دادن شهرت و انزوای اجتماعی شود. ورزشکاران دوپینگی اغلب به عنوان "مقلوب" در نظر گرفته می‌شوند و ممکن است با انگ و برداشت منفی عمومی روبرو شوند).	بی توجیهی تحریف و انکار پیامدها	مکانیسم تعدیل پیامدها و اثرات منفی

دوپینگ اثرات منفی مالی خاصی ندارد (محرومیت از ورزش می‌تواند منجر به خسارات مالی قابل توجهی شود؛ از جمله الزام به بازگرداندن جایزه مسابقه، خاتمه قراردادهای حمایت مالی). دوپینگ، محرومیت خاصی به همراه ندارد (محرومیت‌ها برای دوپینگ بسته به شدت تخلف می‌تواند از اخطار تا محرومیت مادام‌العمر از همه ورزش‌ها متغیر باشد). پیامدهای قانونی برای دوپینگ در نظر نگرفته است (در برخی موارد دوپینگ می‌تواند به عنوان یک عمل مجرمانه تلقی شود که منجر به جریمه، الزامات خدمات اجتماعی و حتی حبس شود).	"این عمل ضرر جسمی خاصی ندارد"	The mechanism of adjustment of consequences and negative effects
نتیجه مسابقه، ارتباطی با دوپینگ من نداشت. پیروی من مقابل حریف قدرتمندم به دلیل سخت‌کوشی و مهارت‌های فنی خودم بود و دوپینگ تأثیری بر نتیجه مسابقه نداشت.	معکوس سازی علیت "این نتیجه تلاش خودم بوده است"	
برای شکست دادن این هیولا یا حیوان نیاز به دوپینگ وجود دارد. حریف مقابل دشمن من است و برای شکست دشمنم، منی برای مصرف دوپینگ نمی‌بینم. حریف من، ورزشکاری سیاهپوست است. مصرف دوپینگ مقابل ورزشکار سیاهپوست قابل قبول است.	انسان زدایی از قربانی "آن‌ها سزاوار چنین رفتاری هستند"	مکانیسم قربانی The victim mechanism

شکل ۱- الگوی شماتیک مکانیسم‌های شناختی توجیه دوپینگ

Figure 1- Schematic model of cognitive mechanisms of doping justification

بحث و نتیجه‌گیری

گاهی اوقات بین اتخاذ معیارهای اخلاقی و رفتار مطابق با آنها ناهماهنگی وجود دارد. از دیدگاه تئوری شناختی اجتماعی عاملیت اخلاقی، فرض می‌شود که عدم تطابق بین استانداردها و رفتار با استناد به مکانیسم‌های گسست اخلاقی برطرف می‌شود. این مکانیسم‌ها برای تبرئه رفتار غیراخلاقی عمل می‌کنند و در نتیجه ناراحتی و احساس گناهی را که معمولاً هنگام نقض معیارهای اخلاقی تجربه می‌شود، کاهش می‌دهند (فیدا و همکاران، ۲۰۲۲). همانگونه که بیان شد در زمینه ورزش، گسست اخلاقی می‌تواند منجر به نقض یکپارچگی ورزش، مانند تقلب، فساد، شرط بندی، خشونت جنسی، دوپینگ یا سایر اشکال رفتار غیراخلاقی و ضد اجتماعی شود. این پژوهش با رویکرد تعمیم استنباطی و با هدف توسعه و تعمیم نظریه گسست اخلاقی در مدیریت ورزش انجام پذیرفت. تحقیق حاضر ۴ مکانیسم کلی گسست اخلاقی (۱۱ مکانیسم فرعی) را از مرور ادبیات مرتبط شناسایی کرده است که می‌تواند برای توضیح نقض یکپارچگی در مدیریت ورزشی به کار رود. هدف ما ارائه چارچوبی جامع از توجیهات شناختی رفتار دوپینگ برای تحقیقات تجربی آینده در این حوزه مهم از مدیریت و اخلاق ورزشی بود. بر این اساس پژوهش حاضر با هدف شناسایی مکانیسم‌های شناختی صورت گرفت که ورزشکاران با استفاده از آن‌ها، رفتارهای غیر اخلاقی و ضد اجتماعی خود را (دوپینگ) توجیه می‌کنند.

مقوله رفتاری مکانیسم گسست اخلاقی در ورزشکاران دوپینگ: دسته اول شامل مکانیسم‌هایی رفتاری است. مکانیسم رفتاری به توضیح این مسئله می‌پردازد که چگونه ورزشکاران به‌طور شناختی رفتار غیراخلاقی و ضد اجتماعی دوپینگ را به گونه‌ای توجیه می‌کنند که دیگران این رفتار را غیراخلاقی ندانند. با توجیه شناختی و تغییر درک از رفتار غیراخلاقی، ورزشکار می‌تواند تصویر مثبتی از خود داشته باشد و از سرزنش درونی ناشی از دوپینگ نیز اجتناب کند. مقوله رفتاری گسست اخلاقی دوپینگ از ۶ مکانیسم توجیهات اخلاقی، توجیه اجتماعی، توجیه اقتصادی، توجیه عاطفی - روانی، زبان تعبیر و توجیه قیاسی تشکیل شده است. **در توجیه اخلاقی**، افراد ممکن است اعمال غیراخلاقی خود را در خدمت یک هدف اخلاقی یا حمایت از ارزش‌های اخلاقی قرار دهند. مطابق با نظریه شناختی-اجتماعی اعمال و قضاوت‌های اخلاقی، افراد تحت تأثیر تجربیات اجتماعی آنها قرار می‌گیرد (لو و باس، ۲۰۲۳). توجیه اخلاقی به عنوان یک

سازوکار گسست اخلاقی، بر مبنای نظریه شناختی-اجتماعی بندورا، از طریق بازسازی شناختی اعمال غیراخلاقی و غیرفعال کردن سیستم خودتنبیهی عمل می‌کند. ورزشکار با ارائه استدلال‌هایی که دوپینگ را به منظور تحقق اهداف ارزشمند (مانند کسب مدال برای کشور) توجیه می‌کند، بار اخلاقی عمل خود را کاهش داده و از احساس گناه و شرم پرهیز می‌کند. این فرآیند همچنین بر خودکارآمدی فرد تأثیرگذار بوده و او را در انجام عمل دوپینگ تواناتر می‌سازد. افزون بر این، یادگیری مشاهده‌ای از دیگران که از این سازوکار بهره می‌برند، می‌تواند به ترویج این نوع توجیه در میان ورزشکاران کمک کند. **در توجیه اجتماعی**، افراد ممکن است اعمال غیراخلاقی را با به تصویر کشیدن آن‌ها به عنوان خدمت به هنجارهای اجتماعی، سنت‌ها یا خیر بیشتر برای جامعه توجیه کنند (مارتینز باکایوکو و همکاران، ۲۰۲۴). ورزشکاران متهم به دوپینگ ممکن است با تکیه بر مکانیسم توجیه اجتماعی، رفتارهای غیراخلاقی خود را از طریق ارجاع به ارزش‌ها و هنجارهای اجتماعی موجه نمایند. بر اساس نظریه هویت اجتماعی، این افراد ممکن است دوپینگ را به‌عنوان وسیله‌ای برای حفظ هویت مثبت گروه ورزشی یا هویت ملی خود توجیه کنند. ورزشکار ممکن است هویت خود را به شدت با گروه ورزشی یا تیم ملی گره زده باشد. در این شرایط، او ممکن است دوپینگ را به عنوان یک "ضرورت" برای موفقیت گروه یا تیم، توجیه کند. افزون بر این، نظریه ساختار اجتماعی نشان می‌دهد که تأکید بیش از حد بر موفقیت در عرصه ورزش می‌تواند منجر به شکل‌گیری هنجارهایی شود که رفتارهای غیراخلاقی مانند دوپینگ را توجیه نمایند. رسانه‌ها، نظام آموزشی و نظام سیاسی به عنوان بخشی از ساختار اجتماعی همگی در شکل‌گیری هنجارها و ارزش‌های اجتماعی نقش دارند. اگر این نهادها بیش از حد بر پیروزی و موفقیت تأکید کنند، ممکن است ناخواسته به توجیه رفتارهای غیراخلاقی مانند دوپینگ کمک کنند. همچنین، نظریه یادگیری اجتماعی توضیح می‌دهد که ورزشکاران ممکن است از طریق مشاهده و الگوبری از رفتارهای دیگران، به یادگیری هم رفتارهای دوپینگ و هم توجیهات اجتماعی مرتبط با آن بپردازند.

به عنوان مثال، حفظ انسجام و غرور ملی به واسطه قهرمانی در المپیک. این توجیه اجتماعی از سوی ورزشکار می‌تواند با دلایلی چون، ضرورت دوپینگ، کارآمدی این روش، خوب بودن آن، عدالت اجتماعی و حق آزادی انتخاب در مصرف مواد ممنوعه، صورتی منطقی و توجیه پذیر به خود بگیرد. به کارگیری مکانیسم

1. Luo & Bussey
2. Martínez-Bacaicoa, Real-Brioso, Mateos-Pérez & Gámez-Guadix

دوپینگ خود را از نظر اخلاقی قابل قبول جلوه دهند. یکی از پیامدهای روانشناختی توجیه قیاسی، افزایش خود ارزش گذاری است. ورزشکارانی که از مقایسه سودمند برای توجیه رفتارهای ضد اجتماعی خود استفاده می کنند از نظر اخلاقی خود را برتر از دیگری می بینند که رفتارهای افراطی تری دارند و از این طریق به طور کاذب، عزت نفس و ارزش خود را افزایش می دهند. در بخش دیگری از توجیهات رفتاری دوپینگ، به نظر می رسد، توجیهات انگیزشی از سوی ورزشکار نقش مهمی در چنین رفتارهای داشته باشد. تصور ورزشکار این است که مصرف مواد نیروزا می تواند باعث بهبود عملکردهای روانی سرمایه روانشناختی و سلامت روانی از جمله بهبود تمرکز، تفکر واضح تر، انگیزه، اعتماد به نفس، خودپذیرشی، خودکارآمد انگاری و ... شود (کیگلرز و همکاران^۳، ۲۰۱۸). ورزشکاران متخلف در زمینه دوپینگ معمولاً با بهره گیری از مکانیسم توجیه قیاسی، رفتار خود را با رفتارهای نامناسب تر مقایسه کرده و از طریق مقایسه های رو به پایین، سعی می کنند اقدامات خود را توجیه پذیر نشان دهند. بر اساس نظریه مقایسه اجتماعی، چنین مقایسه هایی منجر به کاهش احساس گناه و افزایش کاذب عزت نفس در آنها می شود. همچنین، خطای بنیادی اسناد به این قشر کمک می کند تا با تمرکز بر انگیزه های مثبت خود و دلسوزی نکردن به انگیزه های دیگران، رفتار خود را قابل توجیه تر تلقی کنند. افزون بر این، نظریه شناختی- اجتماعی بندورا بیانگر این است که باورهای مثبت ورزشکاران در خصوص تأثیر دوپینگ بر عملکرد شناختی و روانی می تواند به تقویت ادامه این رفتار منجر شود. در نهایت، مفهوم تضاد در روانشناسی ادراک توضیح می دهد که چگونه مقایسه دوپینگ با رفتارهای نامناسب تر، موجب می شود تا این عمل کمتر منفی به نظر برسد. برای مثال وقتی دوپینگ با فساد یا خشونت مقایسه می شود، از نظر ادراکی، کمتر منفی تلقی می شود.

مقوله عاملیت بیرونی در گسست اخلاقی ورزشکاران دوپینگی: مقوله دوم مکانیسم های گسست اخلاقی در نقض یکپارچگی ورزش و به طور خاص رفتارهای دوپینگی، عاملیت بیرونی است. این مقوله از ۲ مضمون ثانویه تشکیل شده است: ۱) جابجایی مسئولیت؛ و ۲) انتشار یا توزیع مسئولیت. جابجایی مسئولیت زمانی تعریف می شود که یک فرد "نقش عامل" خود را در ایجاد و انجام رفتار غیراخلاقی و ضد اجتماعی پنهان می کند یا به حداقل می رساند (بندورا، ۲۰۱۶). جابجایی مسئولیت مکانیسمی توجیهی است که ورزشکار رفتار خود را به عوامل خارجی، مانند پیروی از دستورات برای اجتناب از مسئولیت شخصی در قبال

توجیه اجتماعی از سوی ورزشکار این اجازه را می دهد که بدون تجربه پشیمانی و احساس گناه، رفتار غیر اخلاقی خود را مجدد تکرار کند. در توجیه اقتصادی افراد ممکن است رفتار غیراخلاقی را با این استدلال که برای سود اقتصادی، رشد یا رقابت ضروری است، توجیه کنند. در این راستا، یکی از توجیهات اصلی در رشد بازار شرط بندی ورزشی آنلاین که زمینه ها و تهدیدهای جدیدی را برای یکپارچگی ورزش ایجاد کرده است، ضرورت های مالی است (موریکونی و دی سیمّا^۱، ۲۰۲۰). توجیهات اقتصادی بر این مبنا استوار است که دوپینگ ممکن است به پیشرفت شغلی آنها کمک کند، خانواده آنها را به لحاظ مالی تأمین کند و باعث جذب بیشتر حمایت های مالی از سوی حامیان شود (برودلی و همکاران، ۲۰۱۸). توجیه اقتصادی دوپینگ بر اساس نظریه های انتخاب عقلانی به این شکل قابل تحلیل است که ورزشکاران با ارزیابی سود و زیان ناشی از استفاده از دوپینگ، به این نتیجه می رسند که مزایای مالی حاصل از آن (شامل درآمد، حمایت های مالی و قراردادهای تبلیغاتی) فراتر از هزینه های احتمالی آن قرار دارد. از سوی دیگر، نظریه فشار مرتون نشان می دهد که فشار برای دستیابی به اهداف اقتصادی و نابرابری در دسترسی به فرصت ها می تواند ورزشکاران را به اتخاذ دوپینگ ترغیب کند. همچنین، نظریه تبادل اجتماعی توضیح می دهد که ورزشکاران ممکن است دوپینگ را به عنوان یک تبادل تجاری تلقی کنند، به طوری که سود اقتصادی حاصل از آن، توجیه کننده ارزش این عمل خواهد بود.

توجیه قیاسی یا مقایسه سودمند مکانیسمی از گسست اخلاقی است که شامل مقایسه رفتار خود با یک رفتار جایگزین مضرتر است. این فرآیند زبانی از اصل تضاد استفاده می کند، جایی که ادراک از رفتار انسان تحت تأثیر آنچه با آن مقایسه می شود، قرار می گیرد (لازارس و همکاران^۲، ۲۰۲۲). مقایسه های سودمند یکی از رایج ترین مکانیسم هایی است که برای توجیه نقض یکپارچگی ورزشی، به ویژه در رابطه با افزایش عملکرد مصرف مواد ممنوعه استفاده می شود. مقایسه سودمند برای ایجاد درک درست از مدیریت یکپارچگی ورزشی بسیار مهم است، زیرا ورزشکاران بر پایه اصل تضاد و قیاس به طور مستمر اقدامات خود را با چیز بدتری مقایسه می کنند "رشوه کوچک به بدی رشوه بزرگ نیست، هل دادن حریف، به اندازه ضربه زدن به حریف بد نیست، یک مکمل به اندازه یک استروئید آنابولیک بد نیست، خشونت کلامی به اندازه خشونت جنسی بد نیست". ورزشکاران دوپینگی با مقایسه رفتار خود با یک رفتار مخرب تر مانند فساد، می توانند رفتار

3 .Kegelaers, Wylleman, De Brandt, Van Rossem & Rosier

1 .Moriconi & De Cima
2 .Lazarus, Button & Adogame

هنجارهای گروهی یا اجتماعی قرار دارد) بیانگر این مطلب است که باورهای نادرست در مورد شیوع دوپینگ در عرصه ورزش ممکن است به انجام رفتارهای دوپینگی منجر گردد.

مقوله تعدیل پیامدها و اثرات منفی در گسست اخلاقی

ورزشکاران دوپینگی: مقوله سوم گسست اخلاقی، بر پیامدهای رفتارهای غیر اخلاقی و ضد اجتماعی تمرکز دارد. این مکانیسم شامل (۱). به حداقل رساندن یا نادیده گرفتن و انکار پیامدهای منفی رفتار، تحریف حقایق برای کم‌رنگ‌تر جلوه دادن آن‌ها و انکار هرگونه مسئولیت در قبال آسیب‌های ناشی از رفتار مخرب: در نظریه شناختی - اجتماعی بندورا، انکار یک مکانیزم دفاعی روان‌شناختی است و به حالتی اشاره دارد که در آن فرد از قبول واقعیت‌های ناخوشایند یا تهدیدآمیز اجتناب می‌کند. براساس همین نظریه، در مکانیزم به حداقل رساندن پیامدها، فرد تلاش می‌کند تا پیامدهای منفی رفتار خود را کوچک یا بی‌اهمیت جلوه دهد. در تحریف حقایق ورزشکار ممکن است حقایق را تحریف کند تا پیامدهای منفی عمل خود را کم‌رنگ‌تر نشان دهد. یک ورزشکار ممکن است به پژوهش‌هایی ارجاع دهد که نشان‌دهنده ایمنی این مواد در دوزهای کم هستند، در حالی که به مقدار مصرف خود اشاره‌ای نمی‌کند. (۲). معکوس سازی علیت: معکوس‌سازی علیت یکی از مکانیزم‌های اساسی در نظریه گسست اخلاقی بندورا محسوب می‌شود. این مکانیزم به ورزشکاران این امکان را می‌دهد که از مکانیسم‌های خودتنبیهی نظیر احساس گناه و شرم اجتناب کرده و به رفتارهای غیر اخلاقی ادامه دهند. از طریق تغییر در درک از منبع موفقیت، ورزشکاران قادرند دوپینگ را به عنوان عاملی کم‌اهمیت تلقی کرده و خود را از مسئولیت اخلاقی رها سازند. ورزشکار با تغییر درک خود نسبت به منشأ موفقیت، سعی دارد دوپینگ را از فاکتور اصلی موفقیت خود حذف کرده و آن را به عوامل دیگر نسبت دهد. بنظر می‌رسد این مکانیسم به طور گسترده در تحقیقات ضربات مغزی مرتبط با ورزش‌های تماسی که یک آسیب بسیار شایع است و سالانه میلیون‌ها جوان ورزشکار دبیرستانی را تحت تأثیر قرار داده کاربرد زیادی دارد (لادی و همکاران^۴، ۲۰۲۲). در زمینه ورزش، معکوس کردن علیت می‌تواند برای توجیه اشکال مختلف رفتار غیر اخلاقی، مانند دوپینگ یا تبانی استفاده شود. به عنوان مثال، ورزشکار دوپینگی ممکن است ادعا کند که موفقیتش به دلیل توانایی‌های طبیعی یا سخت کوشی بوده است نه استفاده از مواد افزایش دهنده عملکرد.

عواقب آن نسبت می‌دهد. افراد اغلب مسئولیت یک عمل مضر را از خودشان دور می‌کنند و به شخص دیگری مانند داور، مربی یا بازیکن حریف ارجاع می‌دهند. توجیه شناختی مبتنی بر جابجایی مسئولیت، در زمینه‌های ورزشی حرفه‌ای که افرادی مانند مربی، مخالف، کارکنان پشتیبانی، مدیران از موقعیت قدرت ویژه برخوردار هستند بیشتر رایج است. عاملیت مربی و سایرین در مناصب قدرت با توجه به توانایی آنها برای تأثیرگذاری بر جو اخلاقی سازمان‌های ورزشی از اهمیت ویژه‌ای در تبیین نقض یکپارچگی برخوردار است (کنسانت و همکاران^۱، ۲۰۲۰). علاوه بر این، فدرسن و همکاران^۲ (۲۰۲۰) در مورد حضور فرهنگ‌های مخرب در ورزش حرفه‌ای در بریتانیا، نشان دادند که کارکنان سطوح پایین‌تر در نهادهای حاکم بر ورزش ملی اغلب با اشاره به مسئولیت سایر کارمندان ارشدتر، مسئولیت خود را انکار می‌کنند. البته این مفهوم ارتباط نزدیکی با مفهوم انتشار مسئولیت دارد که در ادامه به آن پرداخته می‌شود. انتشار مسئولیت با جابجایی مسئولیت مرتبط است و در عین حال متمایز است. انتشار مسئولیت را می‌توان به عنوان پدیده روانشناختی تعریف کرد که در آن افرادی که بخشی از یک گروه بزرگ هستند احساس مسئولیت کمتری برای اقدام در یک سناریو می‌کنند (هارکین^۳، ۲۰۲۳). زمانی که فرد با اشاره به دخالت دیگران، مسئولیت خود را پراکنده می‌کند، افراد عاملیت خود را در اقدامات ضد اجتماعی کاهش می‌دهند. افراد وقتی در موقعیت گروهی قرار می‌گیرند و شاهد نقض یکپارچگی هستند، به طور جمعی مسئولیت رفتار ضد اجتماعی مانند دوپینگ را در بین اعضای گروه پخش می‌کنند. براین اساس، مفهوم عاملیت بیرونی در گسست اخلاقی به واسطه سازوکارهایی نظیر جابجایی مسئولیت و انتشار مسئولیت، به ورزشکاران این امکان را می‌دهد که از بار اخلاقی ناشی از عمل دوپینگ پرهیز کنند. بر اساس نظریه شناختی - اجتماعی بندورا، جابجایی مسئولیت به ورزشکار این قابلیت را می‌دهد تا مسئولیت اقدامات خود را به عوامل بیرونی، مانند مربی، منتقل کرده و از احساس گناه ناشی از این اعمال بکاهد. همچنین، مفهوم "اطاعت از اقتدار" تبیین‌کننده دلایل تسلیم ورزشکاران در برابر فشارهای مربیان یا مدیران است. به علاوه، نظریه انتشار مسئولیت نشان می‌دهد که در یک محیط گروهی، حس مسئولیت فردی در قبال رویکرد دوپینگ به طور قابل توجهی کاهش می‌یابد. در نهایت، نظریه هنجارهای اجتماعی (این مفهوم بر این اساس استوار است که رفتار افراد به میزان قابل توجهی تحت تأثیر ادراک آن‌ها از

4 . Leddy, Burma, Toomey, Hayden, Davis Babl & Schneider

1 . Constandt, Parent & Willem
2 . Feddersen, Morris, Littlewood & Richardson
3 . Harkin

مقوله قربانی در گسست اخلاقی ورزشکاران

دوپینگی: چهارمین و آخرین دسته از مکانیسم‌ها بر قربانی رفتارهای غیر اخلاقی متمرکز است. انسان‌زدایی به نگاه و رفتار با سایر افراد به گونه‌ای است که گویی فاقد ظرفیت‌های ذهنی و عاطفی هستند که معمولاً به انسان نسبت داده می‌شود (بندورا، ۲۰۱۶). مفهوم قربانی در گسست اخلاقی، از طریق مکانیزم‌هایی نظیر انسان‌زدایی، به ورزشکاران اجازه می‌دهد تا از احساس مسئولیت و همدلی نسبت به قربانی گریزان باشند. بر اساس نظریه شناختی- اجتماعی بندورا، انسان‌زدایی موجب می‌شود که ورزشکاران حریفان خود را از ویژگی‌های انسانی محروم کرده و در نتیجه، رفتارهای غیر اخلاقی علیه آن‌ها را توجیه نمایند. مفهوم "دیگرسازی - نفی غیریت" نشان می‌دهد که چگونه ورزشکاران ممکن است با برجسته‌سازی تفاوت‌های نژادی یا فرهنگی

حریفان، آن‌ها را به عنوان "دیگر - غیر" دسته‌بندی کنند. به علاوه، نظریه هویت اجتماعی توضیح می‌دهد که چگونه تقویت هویت گروهی و تعصب نسبت به گروه خودی می‌تواند منجر به انسان‌زدایی از گروه حریف شود. توجیهاتی مانند "برای شکست دادن این هیولا یا حیوان نیاز به دوپینگ دارم، کشور حریفم دشمن ملت من است و برای شکست دشمنم، منعی برای مصرف دوپینگ نمی‌بینم. حریف من، ورزشکاری سیاهپوست است. دوپینگ مقابل ورزشکار سیاهپوست قابل قبول است" از جمله توجیهاتی مبتنی بر مکانیسم شناختی انسان‌زدایی است که از سوی ورزشکاران دوپینگی بیان می‌شود.

تشکر و قدردانی

از کلیه افرادی که در این پژوهش، همکاری و مساعدت داشتند صمیمانه تشکر و قدردانی می‌نماییم. بدین وسیله اعلام می‌دارد.

References

1. Ayyildiz, E., Kayabeşler, H., Güllü, M., Yagin, F. H., Aldhahi, M. I., García-Grimau, E., & Al-Mhanna, S. B. (2023). Examining mindfulness and moral disengagement in doping: Perspective of Turkish wrestlers. *Frontiers in Psychology*, 14, 1142343.
2. Balk, L., Dopheide, M., Cruyff, M., Erik, D., & de Hon, O. (2023). Doping prevalence and attitudes towards doping in Dutch elite sports. *Scientific Journal of Sport and Performance*, 2(2), 132-143. <https://doi.org/10.55860/BCUQ4622>
3. Bandura A. On structural evil: disengaging from our moral selves. A review of moral disengagement: How people do harm and live with themselves. Nueva York: Worth publishers.
4. Barkoukis, V., Kaffé, S., Atkinson, A., Sumnall, H., Koskelo, J., Jussila, H. K., ... & Banyte, R. (2022). Fitness professionals' perceptions of acceptability and usability of anti-doping education tools for recreational sports. *Drugs: Education, Prevention and Policy*, 29(6), 726-736. <http://dx.doi.org/10.1080/09687637.2021.1967293>
5. Barkoukis, V., Petrou, M., Lazuras, L., & Ourda, D. (2022). An empirical investigation of sport stakeholders' beliefs about whistleblowing against doping behaviour. *International journal of sport and exercise psychology*, 20(4), 1068-1085.
6. Davoren, A. K., Rulison, K., Milroy, J., Grist, P., Fedoruk, M., Lewis, L., & Wyrick, D. (2024). Doping Prevalence among US Elite Athletes Subject to Drug Testing under the World Anti-Doping Code. *Sports Medicine-Open*, 10(1), 57. <https://doi.org/10.1186/s40798-024-00721-9>
7. Byrne, S., & Lee Ludvigsen, J. A. (2023). Sport mega-event governance and human rights: the 'Ruggie Principles', responsibility and directions. *Leisure Studies*, 42(2), 156-171. [10.1080/02614367.2022.2094998](https://doi.org/10.1080/02614367.2022.2094998)
8. Chan, D. K. C., Tang, T. C., Gucciardi, D. F., Ntoumanis, N., Dimmock, J. A., Donovan, R. J., ... & Hagger, M. S. (2020). Psychological and behavioural factors of unintentional doping: A preliminary systematic review. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*, 18(3), 273-295. [10.1080/1612197X.2018.1450095](https://doi.org/10.1080/1612197X.2018.1450095)
9. Constandt, B., Parent, M. M., & Willem, A. (2020). Does it really matter? A study on soccer fans' perceptions of ethical leadership and their role as "stakeowners". *Sport Management Review*, 23(3), 374-386. [10.1016/j.smr.2019.04.003](https://doi.org/10.1016/j.smr.2019.04.003)
10. Demers, É., Lessard, G., Parent, S., & Paradis, H. (2023). Athlete victims of sexual violence: links to conformity to the sport ethic. *European Journal for Sport and Society*, 20(2), 101-117. <http://dx.doi.org/10.1080/16138171.2021.2003056>
11. Feddersen, N. B., Morris, R., Littlewood, M. A., & Richardson, D. J. (2020). The emergence and perpetuation of a destructive culture in an elite sport in the United Kingdom. *Sport in Society*, 23(6), 1004-1022.
12. Fida, R., Ghezzi, V., Paciello, M., Tramontano, C., Dentale, F., & Barbaranelli, C. (2022). The implicit component of moral disengagement: Applying the relational responding task to investigate its relationship with cheating behavior. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 48(1), 78-94.
13. Frias, F. J. L. (2022). Esports anti-doping advocates and their strange bedfellow: A matter of integrity and sport ethics. <https://doi.org/10.1016/j.peh.2021.100216>
13. García-Grimau, E., De la Vega, R., De Arce, R., & Casado, A. (2021). Attitudes toward and susceptibility to doping in Spanish elite and national-standard track and field athletes: An examination of the Sport Drug Control Model. *Frontiers in psychology*, 12, 679001.
14. Gleaves, J., Petróczi, A., Folkerts, D., De Hon, O., Macedo, E., Saugy, M., & Cruyff, M. (2021). Doping prevalence in competitive sport: evidence synthesis with "best practice" recommendations and reporting guidelines from the WADA Working Group on Doping Prevalence. *Sports Medicine*, 51(9), 1909-1934.
15. Gray, S. J., & Porreca, R. (2024). Explaining elite athletes' corruption behaviours: a comparative analysis of doping and match fixing. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 16(1), 75-92.
16. Harkin, S. (2023). Diffusion of responsibility: a clinical audit. *Clinical Medicine*, 23. [10.7861/clinmed.23-6-s109](https://doi.org/10.7861/clinmed.23-6-s109)
17. Haugen, K., & Solberg, H. A. (2024). Doping in elite sports: the athletes' perspective. In *Research Handbook on Major Sporting Events* (pp. 635-646). Edward Elgar Publishing. [10.4337/9781800885653.00060](https://doi.org/10.4337/9781800885653.00060)

18. Horcajo, J., Santos, D., Guyer, J. J., & Mateos, R. (2020). A meta-cognitive approach to doping in sports: The effects of thought validation on attitudes related to doping. *Journal of Sports Sciences*, 38(19), 2242-2252
19. <https://www.iranado.ir/>.
20. <https://www.sportintegrity.gov.au/what-we-do/national-integrity-framework>.
21. Jowett, G. E., Stanger, N., Madigan, D. J., Patterson, L. B., & Backhouse, S. H. (2023). Perfectionism and doping willingness in athletes: The mediating role of moral disengagement. *Psychology of Sport and Exercise*, 66, 102402. <https://doi.org/10.1016/j.psychsport.2023.102402>
22. Kegelaers, J., Wylleman, P., De Brandt, K., Van Rossem, N., & Rosier, N. (2018). Incentives and deterrents for drug-taking behaviour in elite sports: a holistic and developmental approach. *European sport management quarterly*, 18(1), 112-132.
23. Kihl, L. A. (2019). Sport integrity systems: A proposed framework. In *Routledge handbook of sport governance* (pp. 395-409). Routledge.
24. Kihl, L. A. (2023). Development of a national sport integrity system. *Sport management review*, 26(1), 24-47.
25. Lazarus, S., Button, M., & Adogame, A. (2022). Advantageous comparison: using Twitter responses to understand similarities between cybercriminals ("Yahoo Boys") and politicians ("Yahoo men"). *Heliyon*, 8(11).
26. Leddy, J. J., Burma, J. S., Toomey, C. M., Hayden, A., Davis, G. A., Babl, F. E., ... & Schneider, K. J. (2023). Rest and exercise early after sport-related concussion: a systematic review and meta-analysis. *British journal of sports medicine*, 57(12), 762-770.
27. Luo, A., & Bussey, K. (2023). Moral disengagement in youth: A meta-analytic review. *Developmental Review*, 70, 101101. [10.1016/j.dr.2023.101101](https://doi.org/10.1016/j.dr.2023.101101)
28. Lv, R., Wang, Y., Zhang, C., & Ma, J. (2024). The role of anger rumination as a mediator in the relationship between driver moral disengagement and driving angry. *Heliyon*, 10(8). [10.1016/j.heliyon.2024.e29112](https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2024.e29112)
29. MacRae, S. A. (2023). A functional analysis of cheating and corruption in sports. *Journal of the Philosophy of Sport*, 50(1), 116-132.
30. Martínez-Bacaicoa, J., Real-Brioso, N., Mateos-Pérez, E., & Gámez-Guadix, M. (2024). The role of gender and sexism in the moral disengagement mechanisms of technology-facilitated sexual violence. *Computers in Human Behavior*, 152, 108060. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2023.108060>
31. Moriconi, M. (2024). What are they talking about? Dislocations between institutional narratives and on-field sports actors' perspectives on match-fixing. *Deviant Behavior*, 45(3), 301-317.
32. Moriconi, M., & De Cima, C. (2020). Betting practices among players in Portuguese championships: From cultural to illegal behaviours. *Journal of gambling studies*, 36(1), 161-181. [10.1007/s10899-019-09880-x](https://doi.org/10.1007/s10899-019-09880-x)
33. Morrison, J. (2023). Lack of evidence that doping is harmful to the health of elite athletes. *Performance Enhancement & Health*, 11(1), 100245. <https://doi.org/10.1016/j.peh.2023.100245>
34. Naughton, M., Salmon, P. M., Kerherve, H. A., & McLean, S. (2024). Applying a systems thinking lens to anti-doping: A systematic review identifying the contributory factors to doping in sport. *Journal of Sports Sciences*, 1-15.
35. Petróczi, A., Martinelli, L. A., Thrower, S. N., Veltmaat, A., Heyes, A., Barkoukis, V., ... & Zelli, A. (2024). Elite athletes' values in action: an important yet complicated aspect in anti-doping education. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*, 1-27. [10.1080/1612197X.2024.2337302](https://doi.org/10.1080/1612197X.2024.2337302)
36. Rasaeerad, A., Heydarinejad, S., & Khatibi, A. (2023). Systematic analysis of the fundamental propositions of good governance in sports. *Research on Educational Sport*, 11(32), 117-140. (Persian) [10.22089/res.2023.14386.2346](https://doi.org/10.22089/res.2023.14386.2346)
37. Read, D., Skinner, J., Smith, A. C., Lock, D., & Stanic, M. (2024). The challenges of harmonising anti-doping policy implementation. *Sport Management Review*, 27(3), 365-386. [10.22089/res.2023.14386.2346](https://doi.org/10.22089/res.2023.14386.2346)
38. Shadmanfaat, S. M., Kabiri, S., Smith, H. P., Cochran, J. K., Andersen, T. S., & Madahi, J. (2023). Coaching and Doping: A Test of Situational Action Theory. *Journal of Drug Issues*, 00220426231179217. [10.1177/00220426231179217](https://doi.org/10.1177/00220426231179217)
39. Stanger, N., & Backhouse, S. H. (2020). A multistudy cross-sectional and experimental

- examination into the interactive effects of moral identity and moral disengagement on doping. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 42(3), 185-200.
40. <https://www.wadaama.org/en/resources/world-anti-doping-code-and-international-standards/world-anti-doping-code>
41. Ulrich, R., Cléret, L., Comstock, R. D., Kanayama, G., Simon, P., & Pope Jr, H. G. (2023). Assessing the prevalence of doping among elite athletes: an analysis of results generated by the Single Sample Count Method versus the Unrelated Question Method. *Sports Medicine-Open*, 9(1), 112.
42. Valenciano-Mendoza, E., Mora-Maltas, B., Mestre-Bach, G., Munguía, L., Richard, J., Derevensky, J. L., ... & Jiménez-Murcia, S. (2023). Clinical correlates of sports betting: A systematic review. *Journal of Gambling Studies*, 39(2), 579-624.
43. Verschuuren, P. (2020). Whistleblowing determinants and the effectiveness of reporting channels in the international sports sector. *Sport Management Review*, 23(1), 142-154.
44. Wagner, U., & Iversen, K. R. (2022). Is doping really a problem? How sponsors make sense of a sport with a dubious image. *Qualitative research in sport, exercise and health*, 14(7), 1082-1097.
45. Walsh, D., & Downe, S. (2006). Appraising the quality of qualitative research. *Midwifery*, 22(2), 108-119.
<https://doi.org/10.1016/j.midw.2005.05.004>
46. Zhang, S., & Boardley, I. (2023). The 'selves' in banned performance enhancement: Investigating narcissism and compassion in the context of doping. *Performance Enhancement & Health*, 11(1), 100243.
<https://doi.org/10.1016/j.peh.2022.100243>